

Apostladagen Jer 1:4-10
20170716 Västerslättskyrkan

I förundran skriver David i Psaltaren 8: *När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne.*

Visst är det stort, att i det oändliga universum, där vår planet i förhållande till det oändliga universum är mikroskopiskt litet, att det finns en Gud som bryr sig om oss människor.

I förundran över våra liv kan vi också läsa i psaltaren 139. *Du skapade mina inälvor, du vävde mig i moderlivet.*

Jag tackar dig för dina mäktiga under, förunderligt är allt du gör. Du kände mig alltigenom, min kropp var inte förborgad för dig, när jag formades i det fördolda, när jag flätades samman i jordens djup. Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt.

Tänk att redan innan vi föddes så fanns vi, var och en i Guds tanke. Gud följde oss redan när vi var ett foster i vår mammas mage. Att vi lever är alltså inte någon slump. Gud har haft en tanke med oss som Paulus skriver i Efesierbrevet 1: *Gud har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen, liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom*

Här sägs det att Gud redan före världens skapelse har haft oss i sin tanke, att han utvalt oss.

Gud har utrustat oss människor med olika gåvor för att vår tillvaro ska kunna fungera. När min bil krånglar så är jag så glad över att kunna lämna min bil till service till Daniel, för själv klarar jag det inte. Och så skulle jag kunna räkna upp olika yrken, där olika personer fått olika förmågor. Och ser man på helheten så har Gud lagt ett fantastiskt pussel där vi människor fått olika gåvor. Våra liv är alltså inte tillkomna av en slump.

Det är som det heter i barnsången

Jag kan inte vad du kan

Du kan inte vad jag kan

*Men Gud har en uppgift som passar för mig
och en annan som passar för dig.*

I dagens gammaltestamentliga text skriver Jeremia

Herrens ord kom till mig: Innan jag formade dig moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken.

Det var Jeremia utkorelse. Det var en kallelse som Jeremia ständigt återkom till. I Jer 49:2 kan vi läsa *Hör på mig, ni fjärran länder, lyssna, ni avlägsna folk! Herren kallade mig redan i moderlivet, han nämnde mig vid namn redan i min mors sköte.*

När Jeremia hörde denna kallelse så upplevde han sin otillräcklighet och sökte skäl till att inte gå in i sitt uppdrag, han svarade: *”Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!”*

Visst kan vi känna igen oss själva i att se våra begränsningar. Det är många som genom historien känt på liknande sätt. Så gjorde också Moses när Gud kallade honom att befria Israels folk från slaveriet i Egypten: Han ställer frågan: *Hur skulle en sådan som jag kunna gå till farao*, Fastän Herren visar honom på den kraft han skulle få att kunna göra tecken så tvekade Moses. Till slut säger Moses: *”Förlåt din tjänare, Herre, men jag har inte ordet i min makt. Det har jag aldrig haft, inte heller sedan du talat till mig. Orden kommer trögt och tveksamt.”*

Många ordets förkunnare har nog känt igen sig i Moses ord. Paulus som vi annars upplever som en väldig predikant tycks ha upplevt att han behövde Guds kraft till att förkunna Herrens Ord för han skriver: *Be också för mig att orden läggs i min mun och att jag talar frimodigt när jag bär fram hemligheten i evangeliet, vars sändebud jag är i min fångenskap. Be att jag förkunnar det så frimodigt som jag bör.* Ef 6:19f

Under det OAS-möte vi haft här i Umeå, så har vi kunnat se hur man bett för dem som skulle framträda för att förkunna Guds Ord. Jag vill verkligen uppmana er att vara flitiga i bönen för våra präster och pastorer. För det är inte genom någon människas styrka eller kraft de står där för att förkunna, utan Ordet måste förkunnas genom Guds Ande. Det är precis det som vi ser i slutet av Jeremiatexten.

Då sade Herren till mig: Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befäller dig!

Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig, säger Herren.

Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade: Jag lägger mina ord i din mun.

I dag ger jag dig makt över folk och riken.

Du skall rycka upp och vräka omkull, förstöra och bryta ner, bygga upp och plantera.

Må Gud få sträcka ut sin hand och vidröra läppar som skall förkunna Herrens ord.

Den situation vi har i dag stämmer väl med Jesu ord:

”Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.” Matt 9:37f

I hela vårt land är det en skrämmande prästbrist. Så är det också här i Umeå där vi har fem vakanser. Men det är inte bara brist på präster, det är också brist på diakoner och musiker. Som kyrkfolk må vi ropa till Gud att han sänder arbetare i sin skörd.

Men också att vi är ett folk som tar till oss Herrens ord och ber med psaltaren *Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen.*

Den eviga vägen är den väg Jesus utstakat för oss. Han som säger: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Det är genom Jesus som vi får komma hem till vår Fader i himmelen.

Det är genom Jesus som vi får tro att våra synder är oss förlåtna.

Dagens tema var sänd mig.

Vi får låta Gud sända oss som goda föredömen för andra. Nu när jag blivit pensionär så tror jag att Gud har en särskild uppgift för mig när det gäller mina barn och barnbarn. Både att ställa upp för dem men också för att be för dem.

Så är det för oss alla att Gud får sända oss som redskap för Guds stora kärlek till de nära, grannar och kamrater.